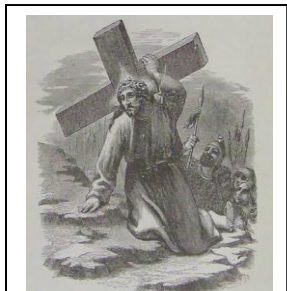

Η ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο Μέγας και Ισαπόστολος Κωνσταντίνος, αφού δέχτηκε το Χριστιανισμό, άρχισε πόλεμο κατά του Μαξεντίου. Βλέποντας όμως ότι το στράτευμα των εχθρών υπερτερούσε κατά πολύ από το δικό του, φοβήθηκε. Βρισκόμενος σ' αυτήν την κατάσταση, βλέπει μέρα μεσημέρι στον ουρανό σημειούμενο τον τύπο του Σταυρού, πλαισιωμένο με την επιγραφή « ἐν τούτῳ νικά ». Παρευθύς κατασκεύασε ένα σταυρό όμοιο μ' εκείνον που φάνηκε στον ουρανό και προσέταξε να προπορεύεται (ο σταυρός) εμπροσθεν του στρατεύματος και να νικά κατά κράτος τους εχθρούς. Πίστεψε στη δύναμη του Σταυρωθέντος εκτός από τον ίδιο και η μητέρα

του μακαρία Ελένη, η οποία εκείνες τις ημέρες είδε όραμα εκ Θεού που την προέτρεπε να πάει αυτοπροσώπως στους Αγίους Τόπους, για να βρει τον Τίμιο Σταυρό. Με τη συγκατάθεση του υιού της και τα απαιτούμενα, φεύγει για την Ιερουσαλήμ. Μετά από έρευνες που απέβησαν άκαρπες, -γιατί οι εχθροί του Χριστού είχαν φροντίσει να εξαφανίσουν κάθε ίχνος,- λαός και ιερείς έκαναν δέηση προς το Θεό και αποκαλύφθηκε στον τότε Επίσκοπο Μακάριο, ότι εκεί που ήταν χτισμένος ο ναός της Αφροδίτης, εκεί είναι ο Κρανίου Τόπος που σταυρώθηκε ο Χριστός και ο Τίμιος Σταυρός. Προσέταξε τότε η μακαρία Ελένη και γκρέμισαν εκ θεμελίων τον ακάθαρτο ναό. Μετά από ανασκαφές εις βάθος, βρήκαν τρεις σταυρούς. Δεν μπορούσαν όμως να καταλάβουν ποιος είναι ο Δεσποτικός Σταυρός και ποιοι είναι των ληστών. Κατά παραχώρηση Θεού, εκεί ήταν μια γυναίκα αρχόντισσα, ετοιμοθάνατη· έβαλαν πάνω της ένα προς ένα τους δύο σταυρούς των ληστών, χωρίς αποτέλεσμα. Όταν πλησίασε ο Δεσποτικός Σταυρός, παρευθύς, ω του θαύματος, σηκώθηκε υγιής η πάσχουσα.

Όταν μαθεύτηκε ότι βρέθηκε ο Σταυρός του Χριστού, έτρεξε πλήθος Χριστιανών, όσοι η άμμος της θάλασσας, για να Τον ασπασθούν. Η Αγία Ελένη, βλέποντας το πλήθος του λαού φοβήθηκε μήπως Τον αρπάξουν και απαγόρευσε να Τον πλησιάσουν. Τότε την παρακάλεσαν, αφού δεν ήταν δυνατό να Τον προσκυνήσουν, να Τον δουν έστω από μακριά. Διά τη δέηση και πίστη του λαού έφτιαξαν ένα υψηλό θρόνο στον οποίο ανέβηκε ο Επίσκοπος Μακάριος και αφού έλαβε τον Τίμιο Σταυρό, Τον ύψωσε, ώστε να είναι ορατός και από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Έκτοτε επικράτησε η εορτή του Τιμίου Σταυρού, όπως γίνεται μέχρι σήμερα. Προσκυνείται με νηστεία ως ανάμνηση του Πάθους του Χριστού. Σήμερα διά του Σταυρού οι δαίμονες ταπεινώνονται, ο Χριστός δοξάζεται και οι Χριστιανοί πανηγυρίζουν.

Ο Σταυρός όμως του Κυρίου για την Εκκλησία δεν είναι μόνο το Τίμιο Ξύλο, πάνω στο Οποίο σταυρώθηκε ο Χριστός. Είναι η μεγάλη Θυσία στο Γολγοθά με την οποία ξέπλυνε με το Αίμα Του τον βόρβορο των αμαρτιών όλου του κόσμου. Καλούμαστε λοιπόν και εμείς, αν θέλουμε να μιμηθούμε το Χριστό, να σηκώσουμε ο καθένας το δικό του Σταυρό. Έτσι λέει ο Χριστός: «καί άράτω τόν σταυρόν αύτοϋ»(Ματθ.16,24).Τι σημαίνει πιο συγκεκριμένα αυτό, ότι πρέπει να σηκώσουμε καθένας το σταυρό του; Σταυρός εδώ, και γενικά στην Αγία Γραφή και τους Πατέρες, είναι κάτι που μας ενοχλεί, κάτι που μας στενοχωρεί, κάτι που μας βασανίζει· κάτι που μας κάνει να πονούμε, ν' αναστενάζουμε, ν' απελπιζόμαστε· κάτι που μας φέρνει σε αδιέξοδο, που κάνει τα μάτια μας να βουρκώνουν· κάτι που είναι για μας πολύ βαρύ.

Ποιοι είναι οι σταυροί των ανθρώπων ;

Σταυρός είναι η φτώχεια. Όποιος έζησε σε σπίτι με στερήσεις, που οι γονείς δεν είχαν να δώσουν ένα κομμάτι ψωμί στα παιδιά τους, αυτός γνωρίζει τι σταυρός είναι η φτώχεια. Σταυρός είναι η αρρώστια, που ρίχνει τον άνθρωπο στο κρεβάτι και καθηλωμένος εκεί πονά κι αναστενάζει. Σταυρός είναι η ορφάνια, το να στερηθεί το παιδί από μικρό τον πατέρα ή τη μητέρα του και να κλαίει στο προσκέφαλό του. Σταυρός είναι και η χηρεία, το να χάσει η γυναίκα τον άντρα της ή ο άντρας τη γυναίκα του και να μείνουν μόνοι. Σταυρός είναι τα οικογενειακά δράματα: απιστίες συζύγων, ασωτίες παιδιών, διαζύγια αντρογύνων, τα οποία στις μέρες μας έχουν αυξηθεί. Άλλοτε το σπίτι και η οικογένεια ήταν ένας μικρός παράδεισος· τώρα έγινε κόλαση. Ο οικογενειάρχης-σύζυγος βλέπει τα παιδιά να μην υπακούουν πλέον και τη γυναίκα του να μην τον αγαπά. Το ίδιο και η σύζυγος-μάννα έχει τα παιδιά να την πικραίνουν και τον άντρα της να τη βασανίζει και τέλος να την εγκαταλείπει. Σταυρός είναι όλα αυτά τα δράματα. Σταυρός είναι η διαβολή και η συκοφαντία· να είσαι αθώος, και ν' ακούς κάτω από τον όχλο, όπως ο Χριστός: «Σταύρωσον σταύρωσον

αυτόν» (Λουκ. 23,21). Σταυρός είναι -ακόμη βαθύτερα- ο πνευματικός αγώνας που κάνει ο Χριστιανός εναντίον της σαρκός, του κόσμου, και του διαβόλου. Σταυρός βαρύς τέλος για όλους μας είναι οι τελευταίες στιγμές της ζωής μας, ο θάνατος· και πρέπει να παρακαλούμε το Θεό να μας αξιώσει να πούμε κ' εμείς σαν το ληστή· «Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. 23,42).

Πὸς θα σηκώσουμε το σταυρό μας ;

Και πὸς πρέπει να δεχτούμε το σταυρό; να γογγύσουμε, να βλαστημήσουμε, ν' αρνηθούμε το Χριστό, να καταφύγουμε στους μάγους και τις μάγισσες, ἢ μήπως να αυτοκτονήσουμε; Όχι, ὄχι. Να σηκώσουμε ΓΕΝΝΑΙΑ το σταυρό μας. Όπως ο Κύριος σήκωσε το Σταυρό Του, ἔτσι και ο καθένας πρέπει να βαστάσει το δικό του σταυρό. Και ἄλλοι μὲν σταυροὶ εἶναι μικροί, ἄλλοι εἶναι μεγάλοι, ἀλλὰ κανένας σταυρός δεν μπορεί να φτάσει το ὕψος και το μέγεθος και το βάρος του Σταυροῦ που σήκωσε ο Κύριος. Μπροστά, προχωρεῖ ο Σταυρός του Κυρίου· πίσω ακολουθοῦν μυριάδες σταυροί. Και γονατίζουν οι μικροὶ εσταυρωμένοι και λένε στο μεγάλο Εσταυρωμένο· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν!

Ἄς αγαπήσουμε το σταυρό μας. Όπως ο Χριστός μας διὰ του Σταυροῦ ἐφθασε στη Ἀνάσταση, ἔτσι κ' εμείς, φέροντας το σταυρό στον ὦμο, ἔχουμε ἐλπίδα να εἰσεέλθουμε στη Βασιλεία Του· Ἀμήν.

Πρὶν σου στείλει ο Θεός το Σταυρό που σηκώνεις, τον κοίταξε με τα πάνσοφα μάτια Του, τον εξέτασε με τη θεία λογική Του, τον ἤλεγξε με την ατελείωτη δικαιοσύνη Του, τον θέρμανε στη γεμάτη ἀγάπη καρδιά Του, τον ζύγισε καλά με τα στοργικά Του χέρια, μην τυχόν και πέσει βαρύτερος ἀπ' ὅσο μπορείς να σηκώσεις.

Κι ἀφοῦ υπολόγισε το θάρρος σου, τον εὐλόγησε και τον ἀπόθησε στους ὦμους σου.

Ο ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

« Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν και κρούω ».
(Ἀποκ. 3,20)

Σε κοίταξα, ὅταν ξύπνησες το πρωί. Περίμενα να Μου πεις δύο -τρεις λέξεις ευχαριστώντας Με για ὅσα σου συνέβαιναν, ζητώντας τη γνώμη Μου για ὅ,τι πρόκειται να κάνεις σήμερα. Παρατήρησα ὅτι ἦσουν πολύ ἀπασχολημένος, προσπαθώντας να βρεις τα κατάλληλα ρούχα, για να πας στη δουλειά σου. ἤλπιζα να βρεις κάποιες στιγμές να Μου πεις μια καλημέρα! Ἀλλὰ ἦσουν πολύ ἀπασχολημένος. Για να δεις ὅτι εἶμαι κοντά σου, ἐφτιαξα για σένα τον πολύχρωμο ουρανό και το κελάηδημα των πουλιών. Κρίμα ὅμως που δεν παρατήρησες οὔτε τότε την παρουσία Μου. Σε ἀτένιζα, ὅταν ἐφευγες βιαστικός προς τη δουλειά σου και πάλι περίμενα. Ὑποθέτω ὅτι ἐξαιτίας της ἀπασχόλησης σου, δεν εἶχες χρόνο οὔτε τότε να Μου πεις δύο λόγια. Ὅταν γυρνοῦσες ἀπὸ τη δουλειά, εἶδα την κούραση και το στρες σου και σου ἔστειλα ἕνα ψιλόβροχο για να σε ἀπαλλάξει ἀπὸ την πίεση της ἡμέρας. Νόμιζα ὅτι κάνοντας σου αὐτή τη χάρη θα Με θυμηθεῖς. Ὡς ἀντάλλαγμα ὅμως στενοχωρημένος, Με ἐβρίσες. Ἐπιθυμούσα τόσο πολύ να Μου μιλήσεις. Ὅπως οἶδα ποτε ἡ ἡμέρα ἦταν ἀκόμα μεγάλη. Ἄνοιξες μετὰ την τηλεόραση, και ὅταν παρακολουθοῦσες την αγαπημένη σου εκπομπή, Ἐγὼ περίμενα. Ἐπειτα δείπνησες με τους δικούς σου και για ἄλλη μια φορὰ δε Με θυμήθηκες. Βλέποντάς σε τόσο κουρασμένο, κατάλαβα τη σιωπή σου και ἔσβησα τη λαμπρότητα του ουρανοῦ, για να μπορείς να ξεκουραστείς, ἀλλὰ δε σε ἄφησα σε σκοτάδι πίσσα. Ἄφησα ξάγρυπνα για σένα πλήθος ἀπὸ ἀστέρια. Ἦταν τόσο ὁμορφα, κρίμα που δεν παρατήρησες.....ἀλλὰ δεν πειράζει! Μήπως πράγματι συνειδητοποίησες ὅτι Ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ για σένα; Ἐχω περισσότερη υπομονή ἀπ' ὅτι εσύ μπορείς ποτε να φανταστείς. Θέλω να σου το δείξω αὐτό, για να το δείξεις και εσύ με τη σειρά σου στους γύρω σου. Σ' αγαπῶ τόσο πολύ, ὥστε θα σε ἀνέχομαι. Τώρα ἀπὸ στιγμή σε στιγμή θα ξυπνήσεις πάλι. Δε Μου μένει παρά να σ' αγαπῶ και να ἐλπίζω ὅτι τουλάχιστον σήμερα θα Μου χαρίσεις λίγο χρόνο ἀπὸ το χρόνο σου.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Λιμάνια πνευματικά οι ναοί.

Με λιμάνια μέσα στο πέλαγος μοιάζουν οι ναοί, που ο Θεός εγκατέστησε στις πόλεις, πνευματικά λιμάνια, όπου βρίσκουμε απεριγράπτη ψυχική ηρεμία όσοι σ' αυτά καταφεύγουμε, ζαλισμένοι από την κοσμική τύρβη. Κι όπως ακριβώς ένα απάνεμο κι ακύμαντο λιμάνι προσφέρει ασφάλεια στα αραγμένα πλοία, έτσι και ο ναός σώζει από την τρικυμία των βιοτικών μεριμνών όσους σ' αυτόν προστρέχουν και αξιώνει τους πιστούς να στέκονται με σιγουριά και ν' ακούνε το λόγο του Θεού με γαλήνη πολλή. Ο ναός είναι θεμέλιο της αρετής και σχολείο της πνευματικής ζωής. Πάτησε στα πρόθυρά του μόνο, οποιαδήποτε ώρα, κι αμέσως θα ξεχάσεις τις καθημερινές φροντίδες. Πέρασε μέσα, και μια αύρα πνευματική θα περικυκλώσει την ψυχή σου. Αυτή η ησυχία προξενεί δέος και διδάσκει τη χριστιανική ζωή, ανορθώνει το φρόνημα και δε σε αφήνει να θυμάσαι τα παρόντα, σε μεταφέρει από τη γη στον ουρανό. Κι αν τόσο μεγάλο είναι το κέρδος όταν δε γίνεται λατρευτική σύναξη, σκέψου, όταν τελείται η Λειτουργία και οι Προφήτες διδάσκουν, οι Απόστολοι κηρύσσουν το Ευαγγέλιο, ο Χριστός βρίσκεται ανάμεσα στους πιστούς, ο Θεός Πατέρας δέχεται την τελούμενη θυσία, το Άγιο Πνεύμα χορηγεί τη δική Του αγαλλίαση, τότε λοιπόν, με πόση ωφέλεια πλημμυρισμένοι δε φεύγουν από το ναό οι εκκλησιαζόμενοι; Στην Εκκλησία συντηρείται η χαρά όσων χαίρονται, στην Εκκλησία βρίσκεται η ευθυμία των πικραμένων, η ευφροσύνη των λυπημένων, η αναψυχή των βασανισμένων. Γιατί ο Χριστός λέει: «Ελάτε σ' Εμένα όλοι όσοι είστε κουρασμένοι και φορτωμένοι με προβλήματα, κι Εγώ θα σας αναπαύσω» (Μαθ. 11, 28). Τι πιο ποθητό απ' αυτή τη φωνή; Τι πιο γλυκό από τούτη την πρόσκληση; Σε συμπόσιο σε καλεί ο Κύριος, όταν σε προσκαλεί στην Εκκλησία, σε ανάπαυση από τους κόπους σε παρακινεί, σε ανακούφιση από τις οδύνες σε μεταφέρει. Γιατί σε ξαλαφρώνει από το βάρος των αμαρτημάτων. Με την πνευματική απόλαυση θεραπεύει τη στενοχώρια και με τη χαρά τη λύπη.

Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ

ΣΤΗΝ ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΗ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ
ΛΟΓΩ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ :

- Έχουμε πλατύτερους δρόμους, *αλλά* στενότερες αντιλήψεις.
- Αγοράζουμε - Εοδεύουμε πολλά, *αλλά* απολαμβάνουμε λίγα.
- Υπάρχουν περισσότερα τρόφιμα, *κι όμως* χειρότερη διατροφή.
- Έχουμε μεγαλύτερα σπίτια, *μα...* μικρότερες οικογένειες.
- Έχουμε περισσότερες ανέσεις, *αλλά* λιγότερο χρόνο.
- Περισσότερα πτυχία και γνώση, *όμως* λιγότερο λογικούς ανθρώπους.
- Έχουμε πολλούς ειδήμονες, *αλλά* περισσότερα προβλήματα.
- Πολλαπλασιάσαμε τα υπάρχοντά μας *και* μειώσαμε τις αξίες μας.
- Μιλάμε πολύ, *αλλά* αγαπάμε σπάνια και μισούμε συχνά.
- Μάθαμε να εξασφαλίζουμε τα προς το ζην, *αλλά* δε μάθαμε να ζούμε.
- Προσθέσαμε χρόνια στη ζωή μας, *όμως* όχι ζωή στα χρόνια μας.
- Φθάσαμε ως το φεγγάρι, *και* δυσκολευόμαστε να διασχίσουμε ένα δρόμο, για να συναντήσουμε το γείτονά μας.
- Κατακτήσαμε το διάστημα *και* χάσαμε το δικό μας πλανήτη.
- Διασπάσαμε το άτομο, *αλλά* όχι και τις προκαταλήψεις.
- Έχουμε υψηλότερα εισοδήματα, *αλλά* χαμηλότερες ηθικές αξίες.
- Ζούμε στην εποχή των υψηλών κερδών *και...* των ρηχών ανθρωπίνων σχέσεων.
- Κτίζουμε πολυτελή σπίτια, *αλλά* διαλύουμε την οικογένεια.

Η ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΜΑΤΗ.
Η ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΟΜΩΣ, ΕΙΝΑΙ ΕΡΗΜΗ ΚΑΙ ΑΔΕΙΑ!!!
ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

- **ΑΝΟΙΓΕΙ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΤΟΥ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΒΟΥΝΙΩΤΙΣΣΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ**

για να γνωρίσουν και να ζήσουν με το Χριστό και τους Αγίους Του
να ψυχαγωγηθούν με παιχνίδια, χορωδίες, εκδρομές
να επικοινωνήσουν μεταξύ τους

Λειτουργούν 3 τμήματα:

- α) Για παιδιά από 3 ετών έως Α' Δημοτικού. Κατηγήτρια: Γεωργία Παναγιώτου,
- β) Για παιδιά από Β' Δημοτικού έως Ε' Δημοτικού. Κατηγήτριες: Πρεσβυτέρα Μαρία Σαραφοπούλου, Β. Ψωμά
- γ) Για παιδιά από ΣΤ' Δημοτικού έως Γ' Λυκείου. Κατηγητές: ο Εφημέριος π. Χαράλαμπος Ραμαντανάκης, Μαλαματένια Τσολάκου-Κιάκη

Αγαπητοί γονείς,

Ζούμε σε μια εποχή ιδιαίτερα απαιτητική. Καθημερινά φορτωνόμαστε πολλά και δοκιμαζόμαστε πολλές φορές σκληρά. Προσπαθήσαμε να κάνουμε τη ζωή μας πιο άνετη, αλλά τελικά τη γεμίσαμε με άγχος. Και μέσα σ' αυτή τη δίνη προσπαθούμε να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας με αγωνία και αγώνα πολύ. Πρέπει όμως να γνωρίζουμε ότι μεγαλώνουμε όχι άτομα και εργαλεία στην αλυσίδα παραγωγής και μελλοντικούς καταναλωτές, αλλά πρόσωπα. Ο κάθε άνθρωπος είναι Εικόνα Θεού. Τα παιδιά είναι οι μελλοντικοί Άγιοι της Εκκλησίας μας και έτσι πρέπει να τα βλέπουμε. Ως γονείς θα δώσουμε λόγο τι κάναμε για να μορφωθεί ο Χριστός στις παιδικές ψυχές, τις οποίες από αγάπη μας εμπιστεύθηκε. Επειδή λοιπόν «ούκ ἐπ' ἄρτῳ μόνο ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ» (Λουκ. 4,4), (δηλαδή, ο άνθρωπος δε θα ζήσει μόνο με υλική τροφή, αλλά με κάθε Λόγο που προέρχεται από το στόμα του Θεού),

Ελάτε να ζήσουμε αληθινά! Να ζήσουμε με το Χριστό!

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

11 το πρωί

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ

ΑΡΧΙΖΕΙ

Η όντως Αλήθεια είναι πρόσωπο
Ο ΧΡΙΣΤΟΣ
Η παρουσία Του, ορατή και αισθητή
στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας
χορταίνει και ξεδιψά
την πνευματική μας πείνα και δίψα.

Ας μη χάνουμε το Δρόμο
περιπλανώμενοι σε ελκυστικά, αλλά
αδιέξοδα μονοπάτια.
Ο ΧΡΙΣΤΟΣ
είναι η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή.

- **ΑΠΟ ΤΙΣ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΞΕΚΙΝΑ ΣΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΑΣΗ ΚΥΚΛΟΣ ΟΜΙΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΕΣ: ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΑΡΑΒΟΥΝΙΩΤΙΣΣΑ : 4-5, το απόγευμα, ΟΜΙΛΙΑ : 5-6, το απόγευμα.**

Στις συναντήσεις αυτές μας δίνετε η ευκαιρία να γνωρίσουμε το Λόγο του Χριστού και τους Αγίους Του, αλλά και να βγούμε από τη μοναξιά μας και να γίνουμε όλοι μια ευχάριστη παρέα, να γίνουμε μέλη μιας οικογένειας, της **Οικογένειας του Χριστού.**
